

tat. Den Teori, som vi Jurister og Kriminalister ere opdragne ved, at Frihedsstraf er det eneste rette, og at det er saa udmærket godt, bliver der stærkt bekæmpet. I det hele er der Stemmning for at komme bort fra de korte Frihedsstraffe, fordi de ikke medføre noget Resultat, men man er uenig om, hvad man skal sætte i Stedet. Nogle anbefale lange Frihedsstraffe med Arbejde, men mod disse anføres ikke blot, at de ere meget kostbare for Samfundet, men ogsaa, at de ere meget økonomisk byrdefulde, ikke alene for Forbryderen, men ogsaa for hans Familie. Naar man sætter en Familieforsørger i Fængsel eller paa Tvangsarbejde, berøver man jo hans Familie Eksistensmidler. Endvidere gøres der gældende, at de ere skadelige for Sundheden. Jeg skal ikke komme videre ind derpaa. Det er kun fremført for at vise, at der om denne Sag mellem kompetente Mænd er højst forskellige Meninger.

Sluttelig skal jeg sige, at man har her atter i Dag tilladt sig at tale om Legemsstraffen i denne Lov som en Klassestraf. Nu vel, Forholdet er det, at vi have i dette Øjeblik en Lovgivning, der hjemler Legemsstraf paa den Maade, at Dommeren i hvert enkelt Tilfælde er fuldstændig frit stillet med Hensyn til, om han vil anvende Legemsstraf eller Frihedsstraf. Vi byde her et Lovforslag, som anvender legemlig Revselse i langt ringere Omfang for bestemte Forbrydelser og ikke giver Dommeren frit Valg, om han vil anvende denne Straf eller ikke. Jeg tror, at for enhver, der kan og vil tænke over denne Sag, er det klart, at der er mere Frihed for Dommeren og følgelig mere Fare for Klassedomsvirksomhed ved den bestaaende Lov end ved den, her er forelagt.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sabroe: Den ærede Ordfører anførte, at en Mand, som havde faaet tildelt 6 Slag Kat paa Vridsløslille Straffeanstalt, havde takket Fængselsinspektøren for denne Straf, fordi den havde gjort ham til et bedre Menneske. Da jeg hørte den ærede Ordfører sige dette, ventede jeg, at han skulde vende sig til den højtærede Justitsminister og bebrejde ham, at han har givet Ordre til, at man skulde prygle mindre. Konsekvensen af det Eksempel, den ærede Ordfører fremdrog, maa jo være, at jo flere Prygl de faa i Straffeanstalterne, desto bedre Mennesker blive de. Men saa er

virkelig den ærede Ordfører i Uoverensstemmelse med den ærede Justitsminister og maa bebrejde ham, at han har forlangt, at de i Straffeanstalterne skulle lade være at anvende Prygl i saa høj Grad som før.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Sveistrup): Jeg vil overlade til den højtærede Justitsminister, hvilken Betydning han mener, der maa tillægges det ærede Medlems Udtalelse, om man af den Grund bør anvende Legemsstraf som Disciplinærstraf i højere Grad, end det nu er Tilfældet.

Justitsministeren (Alberti): Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) tager fejl, naar han mener, at jeg har udstedt Ordre imod Pryglestraf. Det, der er sket, er, at jeg i en Samtale med den paagældende Embedsmand har udtalt som mit Ønske, at Legemsstraf som Disciplinærmiddel kun blev anvendt, hvor der forelaa virkelig grove Forseelser. Hvor der forelaa saadanne, burde den efter min Mening anvendes, men ogsaa kun da.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning, den sidste i denne Forbindelse.

Sabroe: Jeg gør opmærksom paa, at det blandt andet af Fængselspræsten ved Vridsløselille paa et Møde her i Byen blev oplyst, at man nu paa Vridsløselille anvendte Legemsstraf som Disciplinærstraf i et betydelig mindre Antal Tilfælde end tidligere, og at dette skyldtes Justitsministerens Initiativ. Det er en Oplysning, som ikke heller den højtærede Justitsminister har benægtet.

Maa jeg sige til den ærede Ordfører, at det undrer mig ikke, at han nu som tidligere under Forhandlingerne i Udvalget skyder sig ind under Justitsministeren.

Justitsministeren (Alberti): Det ærede Medlems Oplysning stemmer fortræffeligt med, hvad jeg før sagde.

Formanden: Der er i Øjeblikket Haab om, at Forhandlingerne kan føres til Ende til Kl. 4, hvis de indtegnede Talere vil fatte sig i Korthed.

Dinesen: Jeg skal rette mig efter den højtærede Formands Anmodning og kun sige, at som maaske ærede Medlemmer bekendt, har jeg kun kunnet følge de første